

๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ๓. ประกาศ เรื่อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ และ ๔. คำสั่งกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ที่ ๕๔๕/๒๕๕๖ เรื่อง ให้ศูนย์อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยเป็นศูนย์อำนวยการตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้อำนวยการศูนย์รักษาความสงบเรียบร้อย ได้ออกประกาศดังนี้ ๑. ประกาศผู้อำนวยการศูนย์รักษาความสงบเรียบร้อย ฉบับที่ ๔/๒๕๕๖ เรื่อง ห้ามบุคคลเข้าหรือต้องออกจากบริเวณพื้นที่ อาคารหรือสถานที่ที่กำหนด ๒. ประกาศศูนย์อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย ฉบับที่ ๕/๒๕๕๖ เรื่อง ห้ามการใช้เส้นทางคมนาคมหรือการใช้ยานพาหนะ และ ๓. ประกาศศูนย์อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย ฉบับที่ ๖/๒๕๕๖ เรื่อง ห้ามนำอาวุธออกนอกเคหสถาน โดยประกาศทั้งสามฉบับดังกล่าวลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกประกาศ ขัดกำหนดและคำสั่งโดยยังไม่ปรากฏเหตุการณ์อันกระทบต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักรและต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ ดังนั้น การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจ และไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดให้ใช้อำนาจในกรณีปรากฏเหตุการณ์อันกระทบต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักร อีกทั้งยังเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อันเป็นการออกกฎและคำสั่งโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. สั่งได้สวนฉุกเฉินเพื่อมีคำสั่งเกี่ยวกับการขู่เลิกการบังคับตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๒ - ๑๘ เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีและประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๓ ให้การรับรองในเขตพื้นที่ตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๒ มีสิทธิเข้าหรือออกจากบริเวณพื้นที่ตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๓ มีสิทธิเข้าหรือออกจากบริเวณพื้นที่ตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๖ มีสิทธิใช้เส้นทางคมนาคม หรือการใช้ยานพาหนะตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๗ เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีและประชาชนจะได้มาชุมนุมโดยสะดวกและแสดงความเห็นถึงการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลและบอกถึงปัญหาของประชาชนและของประเทศเพื่อให้รัฐบาลนำไปปรับปรุงแก้ไข

๒. เพิกถอนประกาศ เรื่อง พื้นที่ปรากฏเหตุการณ์อันกระทบต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖

๓. เพิกถอนข้อกำหนดออกตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖

๔. เพิกถอนประกาศ เรื่อง การให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖

๕. เพิกถอนคำสั่งกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ที่ ๕๔๕/๒๕๕๖ เรื่อง ให้ศูนย์อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย เป็นศูนย์อำนวยการตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖

๖. เพิกถอนการประกาศศูนย์อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย ฉบับที่ ๔/๒๕๕๖ เรื่อง ห้ามบุคคลเข้าหรือต้องออกจากบริเวณพื้นที่ อาคาร หรือสถานที่ที่กำหนด ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖

๗. เพิกถอนประกาศศูนย์อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย ฉบับที่ ๕/๒๕๕๖ เรื่อง ห้ามการใช้เส้นทางคมนาคมหรือการใช้ยานพาหนะ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ และ

๘. เพิกถอนประกาศศูนย์อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย ฉบับที่ ๖/๒๕๕๖ เรื่อง ห้ามนำอาวุธออกนอกเคหสถาน ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖

ศาลพิจารณาคำฟ้องคดีและคำแถลงขอสงวนเอกสารของผู้ฟ้องคดีฉบับลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ รวมทั้งเอกสารอื่นๆ ในสำนวนคดี พร้อมทั้งได้ตรวจพิจารณากฎหมายและกฎที่สำคัญ คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ด้วยแล้ว เห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ศาลมีอำนาจรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้หรือไม่ เพราะเหตุเกี่ยวกับอำนาจศาล

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า แม้มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องที่เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครอง

หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใด เนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจ หรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบก็ตาม ประกอบกับมาตรา ๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า การดำเนินการใดๆ อันเนื่องมาจากข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือการกระทำตามหมวดนี้ให้อยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรม ทั้งนี้ ในกรณีที่ศาลจะต้องพิจารณาเพื่อใช้มาตรการหรือวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แล้วแต่กรณี ให้ศาลเรียกเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งออกข้อกำหนด ประกาศหรือคำสั่ง หรือการกระทำนั้น มาเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง รายงาน หรือแสดงเหตุผลเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งใช้มาตรการหรือวิธีการชั่วคราวดังกล่าวด้วย แล้วเห็นว่าพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้นำคดีความทั้งหลายที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการใด ไม่ว่าจะเป็นการออกประกาศ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือการกระทำตามหมวด ๒ ภารกิจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรให้อยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรม ดังนั้น การออกกฎ คำสั่ง การกระทำการทั้งหลายอันที่เกิดตามความในหมวด ๒ ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จึงไม่อยู่ในอำนาจศาลปกครอง

สำหรับคดีนี้เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เฉพาะคำสั่งกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ที่ ๕๔๕/๒๕๕๖ เรื่อง ให้ศูนย์อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยเป็นศูนย์อำนวยการตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ และประกาศ เรื่อง การให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งออกโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แม้เป็นคำสั่งทางปกครองก็ตาม แต่กรณีดังกล่าวต้องด้วยมาตรา ๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ ศาลปกครองจึงไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาพิพากษาคำสั่งดังกล่าวว่าชอบ

ด้วยกฎหมายหรือไม่ ส่วนประกาศและข้อกำหนดของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ อีก ๕ ฉบับ ซึ่งมีลักษณะเป็นกฎและกระบวนการออกต้องดำเนินการโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่บัญญัติว่า เพื่อประโยชน์ในการป้องกัน ปราบปราม ระวัง ยับยั้งและแก้ไข หรือบรรเทาเหตุการณ์ ภายในพื้นที่ตามมาตรา ๑๕ ให้ผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจ ออกข้อกำหนดดังต่อไปนี้ ... กรณีจึงเป็นกฎที่ออกโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีเป็นคดีพิพาท ตามมาตรา ๑๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดให้ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาในเรื่องคดีพิพาทเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมาย ของพระราชกฤษฎีกา หรือกฎที่ออกโดยคณะรัฐมนตรีหรือโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี อันเป็นอำนาจศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองกลางจึงไม่อาจรับพิจารณาพิพากษาประกาศ และข้อกำหนดทั้ง ๕ ฉบับดังกล่าวได้

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า พลเรือเอก บรรณวิทย์ เก่งเรียน ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน เป็นโจทก์ยื่นฟ้องคณะรัฐมนตรี ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งในคดีหมายเลขแดง ที่ ๔๕๗๓/๒๕๕๖ ซึ่งเป็นข้อพิพาทอย่างเดียวกับคดีนี้ แต่ศาลแพ่งมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา โดยเห็นว่าคำขอให้เพิกถอนประกาศและข้อกำหนดที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการรักษา ความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นคำขอที่ศาลดังกล่าวไม่อาจบังคับให้ได้ นั้น เป็นเรื่องที่โจทก์ในคดีดังกล่าวต้องอุทธรณ์ต่อศาลยุติธรรมที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ต่อไป ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

จึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ดังนั้น เมื่อศาลไม่อาจรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาเกี่ยวกับคำร้อง ขอลุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอแต่อย่างใด

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์

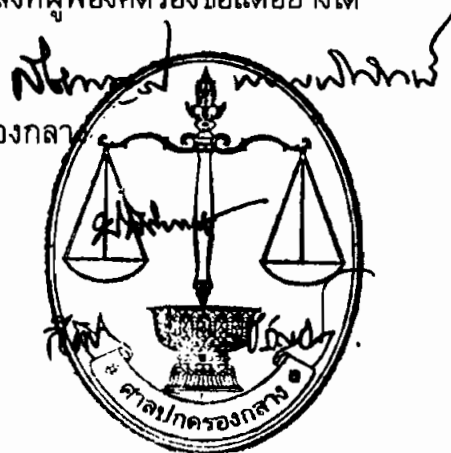
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นายประศักดิ์ ศิริพานิช

ตุลาการศาลปกครองกลาง

นางสาวสิริพร มณีภักดิ์

ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการเจ้าของสำนวน

